

Sygn. akt I C 1089/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Halina Grzybowska

Protokolant Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.a.r.l. z siedzibą w Luxembourg**

przeciwko **D. K.**

o zapłatę 732,00 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 20 lutego 2013 roku strona powodowa (...) S.a.r.l. z siedzibą w L., jako nabywca wierzytelności od (...) sp. z o.o., a poprzednio od (...) sp. z o.o., domagała się zasądzenia od pozwanego D. K. kwoty 732,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29 grudnia 2005 roku do dnia zapłaty tytułem spłaty zadłużenia wynikającego z faktury z dnia 14 grudnia 2005 roku na kwotę 732,00 zł.

Pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 14 grudnia 2005 r. na rzecz (...) sp. z o.o. została wystawiona faktura VAT o nr (...) na kwotę 732,00 zł, do której zapłaty zobowiązani byli wspólnicy spółki cywilnej (...) D. K., K. G., a termin zapłaty został oznaczony na dzień 28 grudnia 2005 r. Przedmiotowa faktura dotyczyła sprzedaży usług ogłoszeniowych.

Dowód: faktura VAT z dnia 14.12.2005 - k. 12

(...) sp. z o.o. w P., nabyła od (...) sp. z o.o. w W. wierzytelność przysługującą w stosunku do pozwanego D. K. wynikającą z faktury z dnia 14 grudnia 2005 roku na kwotę 732,00 zł., a następnie zbył tę wierzytelność (...) S.a.r.l. z siedzibą w L..

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 30 grudnia 2006 roku – k. 17, umowa przelewu wierzytelności 22 grudnia 2006 roku z częściowym wykazem wierzytelności - k. 16 odwrót, k. 23.

Sąd zważył:

Przepis art. 117 § 1 i 2 k.c. stanowi, że z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, a po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

Stosownie zaś do treści przepisu art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Roszczenie dochodzone pozwem jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, więc jeśli termin wymagalności należności wynikającej z faktury wymienionej w pozwie upływał 28 grudnia 2005, to roszczenie to przedawniło się 29 grudnia 2008 roku.

Nie ma racji powód, twierdząc, że podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia uległ prekluzji, gdyż nie został powołany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Pozwany w sprzeciwie wnoszonym w ramach elektronicznego postępowania upominawczego przedstawia jedynie te zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy (art. 505³⁵ kpc). Przykładem takiego zarzutu jest zarzut zapisu na sąd polubowny (art. 1165 § 1 kpc), zarzut poddania sprawy przez strony w drodze umowy pod rozstrzygnięcie sądowi innemu niż sąd właściwy według właściwości ogólnej (art. 202 zd. 1 i 2 w zw. z art. 505³⁶ § 2) lub zarzut zawarcia przez strony umowy o mediację (art. 202¹). Pozwany może, chociaż nie musi, powołać w sprzeciwie twierdzenia i dowody na ich poparcie, co art. 505³⁵ zd. 1 oddaje w ten sposób, że sprzeciw nie wymaga żadnego uzasadnienia i przedstawienia dowodów.

Podniesienie przez pozwanego zarzutu przedawnienia nie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, albowiem okres od upływu przedawnienia jest znaczny.

Natomiast za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, w tym z zasadą bezpieczeństwa obrotu czy zasadą równouprawnienia stron można uznać, powszechnie obserwowane, nagminne zjawisko nabywania przez różnego rodzaju firmy wierzytelności przedawnionych i dochodzenie takich przedawnionych, zwykle drobnych roszczeń przed sądem, w stosunku do osób będących konsumentami, których zazwyczaj świadomość prawna jest niska, gdy po przeciwnej stronie występują podmioty profesjonalne, posiadające obsługę prawną.

Dlatego też powództwo podlegało oddaleniu .